

{ אז נדברו }

פרשת קדושים תשע"ט | גליון מספר: 416 | לסדר: "קדושים תהיו"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

ניתן להשיג עלונים יחידים מידי
שבוע בבני ברק ברחוב חזון איש
34 (פינת דסלר מנ' דרייפוס)
0527117271

וברח' הרב גנחובסקי 26 קומה א'
קרית הרצוג.

גיליונות יחידים **בנושאים:**
בר אילן 39 קומה א'

ובביתר עילית רחוב החוזה
מלובלין 19/3

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"גדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

הגאון הצדיק ר' עזריאל טאובר זיע"א.

בליל בדיקת חמץ הגיעה הבשורה המרה והפתאומית אודות הסתלקותו של אדם השלם בקדושת יוצרו הרב עזריאל טאובר זיע"א. אני מתנצל מראש... יתכן שחלק מהקוראים לא כ"כ שמעו עליו... אבל עכ"פ אצלי באופן אישי יש כאן **אבל יחיד!!!** על אדם גדול מאוד שריחם עלי ה' וזכיתו בשנתים האחרונות לחייו להתקרב אליו מאוד מאוד... הייתי צמוד אליו ימים שלימים ושעות ארוכות והוא קירבני קירבה עזה... שנתים אלו האחרונות היו גורליות מאוד בעבורי!!! והן פשוט שינו לי את כל תפיסת החיים!!!

אנא קוראים יקרים... תרשו לי לשתף אתכם בנימה אישית... כי הכאב הוא גדול... החלל שנפער עכ"פ לי הוא עצום... והיות ולהספיד את הנפטר בחודש ניסן אסור... אבל להבדיל- לספר על עצמי מותר... אז תרשו לי לשתף אתכם קוראים יקרים בספור האישי שלי באיזה נסיבות זכיתי אני להתקרב לאותו יהודי קדוש ומה קבלתי ממנו... וזאת למודעי: שלא הייתי חושף את הסיפור הזה אם לא הייתי חושב שיש בזה מסר חשוב מאוד שיכול להביא תועלת לכל אחד... ושוב: היות ולהספיד על נפטר אסור... אבל לספר על עצמי מותר... **ובכן: ילדים (יתומים) מספרים על עצמם...**

היה זה לפני שנתים בדיוק... בשעה טובה עמדתי להוציא את ספר אהבתי... מי שמכיר את הספר הזה... בספר הזה אני מתמקד בנושא אחד ויחיד: תפילה תפילה תפילה!!! בספר הזה אני מאריך לעודד ולהעצים את עניין התפילה על כל דבר... תתפלל ותתפלל... אל תוותר... אתה עוד תראה ישועות... תצעק... תתחנן... תקרע את השמיים... והקב"ה יקבל את התפילה שלך... **בקיצור: זה הנושא של הספר!!!** והנה ב"ה זכיתי לברך על המוגמר... בערב ל"ג בעומר שלחתי סו"ס את הספר להדפסה... ונסעתי למירון... עמדתי שם והודיתי לה' על שזיכה אותי להגשים את משאלת הלב להעביר את המסר הזה הלאה... סיימתי בתפילתי ואמרתי: אנא ה'!!! מה הלאה... מה השליחות הבאה שלי בעבודת ה'... במה אני יכול להתחזק ולחזק את עם ישראל הלאה. **חזרתי ממירון... והנה!!! שלוש שיחות שלא נענו... אני חוזר לטלפון...** הלו... מדבר הרב עזריאל טאובר... לא פחות ולא יותר!! ובכן: יש לי ארגון שקוראים לו שלהבת... ואני עושה סמינרים לחרדים בנושא מהותו של יהודי ואמונה ובטחון... והיות וכבר ארבעים שנה שאני מנסה בכל דרך להחדיר את המסרים האלו בכלל ישראל... אז כעת החלטתי ללכת על פרוייקט מיוחד ולהזמין כל מיני אנשי חינוך וכל מי שיש לו שופר והשפעה על ציבור שישמעו את המסרים האלו ויקחו את זה איתם הלאה... והיות ושמעתי שיש לך שופר בידיים... אז אני מזמין גם אותך לסמינר הקרוב בניר עציון... על חשבונך... אני בטה"כ רוצה שתבא ותקשיב... אם תקבל את הדברים ותעביר את זה הלאה... ואם לא... אז לא... נו נו... למה לא... אדם גדול מתקשר ומזמין אותי... ועוד למלון... ועוד בחינם... למה לא... מי האמין שאני אי פעם אדורך במלון...

כשהגעתי לשם דווקא הייתי מרוגש... אבל דווקא בגלל המלון... הרגשתי מיליון דולר... אני בכבודי ובעצמי מסתובב במלון... מי האמין... אבל אל תשאל מה קרה!!! לא חלמתי מה מחכה לי שם...

ישב שם אדם גדול... שריד לדור דעה... ובמשך יומיים תמימים על מה הוא דיבר??? על הנושא הכי שנאו עלי!! הנושא שהכי מפחיד אותי!! **על קבלת יסורים באהבה!!!** משום מה רוב הסמינר נסב סביב הנושא הזה... הוא אמר: יהודי מתפלל ומתפלל... צועק וצועק... רבש"ע: תעזור לי... תתן לי... תתן לי... רץ למקומות הקדושים ועושה את כל הסגולות... העיקר לשנות את התכונות של הקב"ה... האם חשבת אולי פעם לקבל את רצון ה' באהבה?? אם התפללת והקב"ה נתן לך... אז הקב"ה ממליך אותך... אבל אם הקב"ה לא נתן לך... אז יש לך את הזכות להמליך אותו!!! דווקא במקום של הסתרת פנים... שם כביכול הקב"ה לא נמצא... הקב"ה כביכול לא מלך... ולך יש את ההזדמנות במקום הזה להמליך אותו ולהגיד: אני מקבל אותך רבש"ע!!! זה כל התכלית שלנו בעולם... באנו לכאן בשביל להמליך את הקב"ה... ולא שהוא ימליך אותנו... בקיצור: שבת שלימה!!! סמינר שלום!!! כמעט רק זה הנושא...

ואני מתפוצץ!!!! חצי שנה אני עובד על ספר אהבתי!! רק עכשיו גמרתי לכתוב את הספר הזה שכל כולו תתפלל... תצעק... אל תוותר... אם תתעקש תקבל... ואתה מבין לבד שזה לא רק ספר אלא זה כל המשענת של חיי... כל החיים שלי מבוססים על ההולך ילך הזה... אני בטבעי טיפוס שברירי... אוסף של משקעים ותסבוכות וכל מה שהחזיק אותי ורומם אותי בחיים זה רק התפילה והידיעה ש"הטה אזנו לי ובימי אקרא..." ומתי שאני רק רוצה הרי בשם ה' אקרא אנא ה' מלטה נפשי... והנה... מגיע פה יהודי מורם מעם ולוקח פטיש גדול ופשוט מנפץ לי את כל משענת חיי... את הספר הטרי שרק כעת ירד לדפוס... והוא אומר לי: לא!!! תקבל באהבה!! לא תמיד הבעיות נפתרות... לא תמיד מתקבלות התפילות... לפעמים הקב"ה מצפה ממך שתמליך אותו... שתקבל אותו... שתתאחד איתו... שתאמר לו: אני אוהב אותך בכל מצב... מה שתעשה לי... התחשק לי באמצע הדרשה לברוח משם כל עוד נשמתי בי... ולעשות קפיצת ראש בברכה של המלון... (קפיצת ראש תרתי משמע... בעיקר לטמון את הראש...) ד"ר... לא רוצה לשמוע... לא יסורים ולא אהבה... אני רוצה ישועות... אבאלע... ישועות!!! ישועות!!! רק ישועות אני רוצה... ואל תשאל... בדיוק באותם ימים הייתי גם מוטרד מאיזה קרוב משפחה שבדיוק עבר איזה בדיקת ביופסיה וחששתי מהגורע מכל... (בסוף התברר שהכל היה בסדר... אבל אם אפשר להיות לחוץ אז למה לא... מי שמבין מה שאמרתי שירים את הדי... עכ"פ-) באותם ימים קרעתי את השמים בתפילות שיתברר שהכל בסדר ושהכל יסתדר... **ובדיוק עכשיו!!!** ממש להכעיס יושב הרב טאובר... פניו מאדימות בהתלהבות והוא מדבר בנהמת ליבו: רבותי!!! בן אדם לא עליכם גילו אצלו משהו... וכעת הוא עבר בדיקה... וכעת לא יודעים עדיין תוצאות... והכל פתוח... יש לו כעת שתי אופציות: אופציה אחת: להתפלל ולצעוק ולבכות ולקרוע את השמים לשנות את רצון ה'... והוא גם יצליח... אבל האופציה השניה היא: תמים תהיה עם ה' אלוך... אומר רש"י: תהלך עמו בתמימות ותצפה לו וכל מה שיבא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו לחלוף!! **המשך בעמוד 3-4...**

המשך... אחר מיטתו של הרב

טאובר זיע"א...

המשך הרב טאובר ואמר: יהודי שמקבל באהבה הוא מתאחד עם הקב"ה. הוא זוכה להמליך את הקב"ה... וכו' וכו'... אין כאן המקום להאריך (וכמובן שבמקביל צריך גם להתפלל... זה כבר סוגיה שלימה בפ"ע ולא כאן המקום...) **והוא מדבר ומדבר... ומצליף בי ללא רחם... ואני מתפוצץ מבפנים!!!** דמעות זולגות מעיני ללא הפוגות... לא!!! לא רוצה רבש"ע!!! אני דואג לו... לאותו קרוב משפחה... אני רוצה אותו חי... בריא... אני לא מסוגל לקבל באהבה... אנה ה'... שיתברר שהכל בסדר... שזה שום דבר... שום דבר... אנה... אנה... אהבתי כי ישמע את קולי תחנוני...

בקיצור: תנסה לדמין מה עבר עלי באותה שבת... זו הייתה שבת קשה מאוד... שבת מטלטלת... שבת של מאבקי רוח ונפש... ולא הסכמתי והתווכחתי... וכעסתי... ואם הוא לא היה צודק... אז לא היה לי שום בעיה... **דא עקא שהוא צדק!!!** הוא דיבר בבהירות!!! מי שפעם שמע את ר' עזריאל!!! אצלו הכל היה בהיר!!! חד!!! אין נפתל ועיקש... ולא יכולתי להתמודד עם הבהירות שלו... עם כל הרצון הטוב לעשות קפיצת ראש בברכה של ניר עציון... זה... זה לא הלך... הייתי מוכרח לקחת את הדברים ברצינות!!! ובסוף השבת נגשתי אליו ונתתי לו את הטייטה של ספר אהבתי (כרוך בספירלה) ואמרתי לו: כבוד הרב. יש לי בעיה!!!!

הספר אהבתי... ומה שהרב דיבר בכל השבת הזו... זה לא הולך ביחד.

ואין ברירה!!! אנחנו חייבים להגיע לעמק השווה!!! כי אני לא מוכן לחזור בי בכהוא זה ממה שכתוב בספר הזה... אני אמשך לחבק בכל הכח את הפסוק "אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני..." אני אמשך להתבצר לזעוק מע"ג כל במה... יהודים תתפללו... ה' שומע תפילות מניסיון... ואילו מצד שני הרב טאובר מחבק בכל הכח את המילים "ואהבת את ה' אלוך..." אפילו נוטל את נפשו...

ואז!!!! דווקא מהמקום הזה... דווקא מתוך הניגוד הכ"כ קיצוני הזה... משם התחיל להתרקם בינינו משא ומתן שהביא איתו קשר נפשי עמוק מאוד... הרב עזריאל זיע"א עבר על ספר אהבתי והסכים! הסכים עם כל מילה! הוא אמר לי: הכל נכון... אבל!!!!!! עדיין צריך לדעת שזה כיתה א'... ואחרי כיתה א'... צריך יום אחד לעלות לכיתה ב'!!! בכיתה א' יש **אהבתי...** אני במרכז... אני רוצה... אני מתפלל... לי יש משאלות לב והקב"ה ימלא אותם... אבל יום אחד הקב"ה רוצה שתעלה כיתה... ותאמץ את **ואהבת!** בכל נפשך ובכל מאודך... בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו במאוד מאוד... ואל תחשוב... זה היה תהליך ארוך וממושך... הייתה פה התחככות של ניגוד קיצוני בין מחבר ספר **אהבתי!!!** מול יהודי שבכל ישותו הוא **ואהבת** את ה' אלוך!!!!

ושם!!! מהמקום הזה נפתח גיליון שלהבת... (שיוצא מידי שבוע והנושאים האלו וכיוצ"ב מובאים בו בהרחבה גדולה...) והדברים הלכו והתחדדו... ואל תחשוב!!!! זה לא אוקוס פוקוס!!! זה לא שעליתי פתאום

לכיתה ב'!!! אני עדיין עמוק עמוק בתוך כיתה א'... אני עדיין זה שכתב את ספר אהבתי... ואני עדיין תינוק קטן של הרבש"ע. שכשיש לי מצוקה אני פועה לקב"ה ומתחנן לפניו. **אבל!!! במקביל!!!** זכיתי לגלות שיש גם הלאה!!! גיליתי שאסור להיעצר כאן!!! שיש גם כיתה ב'!!! זכיתי להיחשף לדוגמא אישית של בן תמותה שהוא גדול!!! ויש לציין שעד שלא היכרתי אותו מקרוב לא האמנתי שיכול להיות כזה דבר... לא היה לי מינימום של אימון בן תמותה שהוא מסוגל לצאת מהבועה שלו... והאמת היא שאפילו התקשיתי להאמין לו בעצמו שהוא עומד מאחורי מה שהוא אומר... אבל ימים יגידו... ולאחר כמה חודשים שכבר הייתי מאוד קרוב אליו... פתאום קבלתי ממנו טלפון... ואז הוא גילה לי: כעת הגיע הזמן לשתיף אותך ברקע כללי!!! ואז הוא סיפר לי שלא פחות ולא יותר... בשנה האחרונה גילו אצלו את המחלה במקום וסוג מאוד מסוכן... שלא היה לזה שום טיפול ברפואה הקונבנציונלית... והטיפול היחיד שנותר זה רק משהו ניסיוני... ש... או שכן או שלא... **והמשך הרב טאובר וסיפר לי:** שנה שלימה שאני שומר את הסוד הזה ואף אחד בעולם לא יודע את זה!!! אפילו בני המשפחה הכי קרובים... (חוץ מאחד שהיה צריך באופן טכני) **ולמה?? למה החלטתי להסתיר את זה?? אומר לי הרב טאובר:** עשיתי חשבון... שאם אני כעת אגלה את זה למשפחה שלי... הם ירעישו עולמות... יקרעו את השמים בתפילות... והם יקיפו אותי בדאגה ויעודדו אותי... ובאמת יתנו לי כח... ואני באמת אתמלא בתקווה ובאופטימיות שה' יעזור ויהיה טוב... **לעומת זאת!!!** אם אני לא אגלה את זה לאף אחד... אני אמנם אפסיד תפילות יקרות... אני אפסיד תמיכה נפשית קריטית... אבל מה ארויח במקום זה??? **אני ארויח חדר יחוד עם הקב"ה!!!** חדר יחוד של תמים תהיה עם ה' אלוך ולא תחקור אחר העתידות אלא כל מה שיבא עליך קבל בתמימות ותצפה לו וזו תהיה עמו לחלק...

סיים הרב טאובר ואמר לי:

זו הייתה השנה **הכי מאושרת והכי ריווחית בחיים שלי!!!** שנה שלימה שזכיתי להיות בחדר יחוד עם הרבש"ע!!! הייתי אחד איתו!!! שנה שלימה שאני נוצר בתוך תוכי סוד נורא... ואני ריאל... לוקח בחשבון שאלו השבועות האחרונים שלי... ובשביל זה קראתי לך ולעוד כמה אנשים שיש להם שופר שתשמעו אותי ותעבירו את האמת הזו הלאה כי מי יודע מה ילד יום... לקחתי בחשבון הכל... אבל תמים תהיה!!! לא דאגתי... לא חקרתי אחרי העתידות... ציפיתי לקב"ה ולשיקולים שלו... שיעשה מה שהוא רוצה... ותכל"ס... בשורה התחתונה הטיפול הניסיוני הזה הצליח מעל ומעבר והעניק לו עוד שנתיים של חיים והוא יצא מזה... וכמובן שהוא עבר הרבה יסורים ותופעות לוואי... ואת כולם הוא קיבל באהבה ובשמחה שאי אפשר לתאר... ולפני שבוע וחצי הוא נפטר במיתת נשיקה!!!! לא!!! לא מהמחלה... אלא ממה??

ואהבת את ה' אלוך!!!

יצתה נשמתו באחד!! התאחד עם הקב"ה...

הסיפור שלנו!!!

דבר ראשון: תהיה רגוע... אנחנו לא שם!!! אנחנו לא אווזים שם!! והקב"ה גם לא מצפה מאיתנו למדרגות האלו... אנחנו רק צריכים לדעת **דבר ראשון שיש!!!** שיש כזה דבר ויש פסגות שאפשר וצריך לשאוף אליהם... **ודבר שני ועוד יותר מעשי:** מה תכל"ס... מה בכל זאת?? מה כן אנחנו יכולים לקחת מהמושגים האלו הלכה למעשה לחיי היומיום שלנו???

אז בקצרה ממש... (בגיליון שלהבת זה עיקר הנושא... הוא נידון שם בהרחבה...)

אחת מהמסקנות הפרקטיות שהבנתי אותם לאורך השנתיים האחרונות זה שהטעות העיקרית שלנו היא שכשאנו מדמיינים קבלת יסורים באהבה אנחנו מדמיינים יסורי איוב... כאבי תופת... מרתפי האינקויזיציה... ו... ובכל זאת צריך לקבל באהבה! **אבל לא!!! ממש לא!!!** דווקא זה לא הנושא... (כמובן שכאן נמצא נקודות השיא של קבלת יסורים באהבה... אבל לא על זה אנחנו מדברים ביומיום...) קבלת יסורים באהבה שאנחנו מזכירים פעמיים ביום וקושרים אותה על הזרוע והראש... זה בסה"כ **תקבל את עצמך!!!** תקבל את הנתונים שהקב"ה נתן לך... סוף סוף לכל אחד מאיתנו יש את החבילה הפרטית שלו... אני לא צריך לפרט... כל אחד והחולשות שלו והמשפחה המורכבת שלו... והילדים עם הקשיים שלהם... והניגודים בזוגיות... והמצב הפיננסי... וכו' וכו'... ואנחנו ממורמרים!!! **תסכים איתי!!!** אנחנו מתנגדים למצב שלנו... אנחנו מנסים בכל דרך לשנות ולא לקבל את המצב שלנו... וזה נורמלי!!! וצריך לשפר!!! **אבל צריך לדעת במקביל גם לקבל!!!** סו"ס אנחנו מאמינים שהוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים! ואם הקב"ה הזמין לי את החבילה בעיות האלו... זה חלקי!!! פה! במשבצת הזו!!! בפעקאלע הזה שלי... כאן הקב"ה מזמין ממני באופן אישי שאני אמליך אותו ואתן לו כתר מלוכה בזה שאני מקבל אותו!!! וממילא אם כואב לך השיניים... אל תקבל באהבה... רוצ' לרופא שיניים ותטפל בעצמך... אם אתה צמא אל תקבל באהבה... תשתה לבריאות... אנחנו לא מדברים על כאבים ומכאובים חריגים... אנחנו מדברים על נתוני שטח!!! על נתונים עובדתיים שהקב"ה מעמיד אותנו בפני עובדה קיימת שזה מה שיש!!! כל אחד וגורלו!!! כל אחד והנתונים שלו (שהוא בטוח שאם הוא היה רבש"ע זה היה נראה אחרת) וקעת הבחירה בידיים שלך... או להתמרמר להתלונן... ולהלך כארי בסוגר ולא לקבל את המצב... (וכמובן לפרנס את כל המטפלים הרגשיים שיעזרו לך איך לשרוד את עצמך למרות שאתה לא מקבל את המצב) או להבין שהיות והכל ממנו יתברך... אז אני מקבל את זה!!! אני נותן לקב"ה כתר מלוכה בזה שאני ממליך אותו!!! ממילא זה לא משימה שנמצאת בשמים... לא צריך להיות בשביל זה ר' עזריאל טאובר... מספיק להיות בן אדם ריאלי שעומד מול המציאות ועם קצת אמונה הוא יודע לפגוש דווקא שם את הקב"ה ולקבל אותו שם ולקנות את עולמו!!!

עד כאן הסיפור בקיצור נמרץ... אבל כאן רק מתחיל

אסור על כל העולם בשביל הקב"ה כדין קידושין... הוא נעבאך תקוע ולא יכול לעשות עבירות בגלל שהקב"ה קידש אותו במעמד הר סיני... אבל לרבש"ע לא מספיק קידושין!!! הקב"ה גם רוצה חדר יחוד!!! וכלה שנכנסת לחדר יחוד והיא לא שמחה... כלה שיושבת בחדר יחוד ומרגישה תקועה ולא קשורה... מה יעשה איתה החתן...?? יש פה הכל ואין פה כלום!!! כל המעטפת החיצונית מדהימה!!! יש אולם... יש תזמורת... יש מחותנים... יש מסדר קידושין... יש חתן... יש כלה... הכל!!! כל השלד קיים... אבל אם אין שמחה וטוב לבב ורוב כל... אם אין שמחה בחדר יחוד אז בשביל מה הגענו לכאן... מה הפלא שכל ה-98 קללות שבפרשת כי תבא מגיעים דווקא על החטא הכי פחות מוגדר... תחת אשר לא עבדת את ה' אלוךך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל.

ר' עזריאל היה כל הזמן משנן וחוזר את היסוד: קידושין עושה החתן אבל את היחוד?? **עושה הכלה!!!** היחוד תלוי בכלה... היא זו שצריכה לבא ולהיכנס תחת רשותו של הבעל. ולומר: אני מעוניינת להיות אשתך...

ר' עזריאל כל הזמן משרטט את המפה ואומר: שבתור ניצול שואה שראה שלושה עולמות בחייו... (את לפני השואה, את השואה, ואת הדור שאחריה) הרי עד לפני כמה עשרות שנים כלל ישראל אחזו בקידושין!!! והקידושין הרי תלויים בחתן... הכדור היה כביכול בידיים של הקב"ה... אנחנו עמדנו עם ידיים שלובות וחיינו לרבש"ע שיקדש אותנו... ובכן יתקדש שמך... ובכן תן כבוד ה' לעמך... ותמלך אותה... כיבדנו את הרבש"ע שיבא ויכבד אותנו ויקדש אותנו... והוא עשה את זה!!! הוא כיבד אותנו ובנה לנו את כל עולם התורה ועולם הישיבות והכוללים והמוסדות התורניים שהולכים ומשגשגים... זהו!!! החתן כבר קידש את הכלה!!!! כעת הגיע השלב של יחוד... ויחוד תלוי בכלה!!! הכלה היא זו שצריכה ליזום יחוד!!! היא זו שצריכה להופיע ולבטא את מעוניינותה!!! וכאן הקב"ה מחכה לנו... מחכה שנקבל אותו... שנמליך אותו... להתאחד איתו ולומר: אני אחד איתך והולך אחרך באש ובמים!!! ופה אנחנו נמצאים... אשרי מי שראה את פניו הבורעות בשמחה עצומה על כל היסורים שהוא עבר... הנה... אני זוכה להתאחד עם הקב"ה... אני זוכה ליחוד... **ויצאתה נשמתו באחד! בנשיקה!** זהו... אין מקום ביריעה...

אוי מי יתן לנו תמורתנו...

בחור שהוא מתחנן לפני שאני אעזור לו לא להיכשל בעבירות הכי חמורות... וכעת אני אמור לשכנע אותו!!! לתת לו כח!!! **אז פעם מה הייתי אומר לך??** כדאי לך... זה משתלם... כשאתה מתגבר זה עת רצון... אתה יכול להתפלל לקב"ה שיפנק אותך... והוא יתן לך כפלי כפלים... וחץ מזה זה לא כדאי לך... זה הורס את החיים... ותכל'ס... כל השכנועים האלו הם בערבון מאוד מוגבל!!! (כי סו"ס יש פה מאבק יצרים!!! ואני כביכול מציג לפניו שיקול מסחרי של הפסד מול רווח... אם אתה תפסיד פה אתה תרויח משם... נו נו... לא תמיד המכרז הזה עובדי...) אבל ברגע שקלטתי את המסר הזה... שיניתי את כל המנגינה... הגעתי מזוית אחרת לגמרי!!! תקשיב בחור יקר: הקב"ה צריך אותך!!! אתה כעת נמצא באי שעדיין הקב"ה לא נהיה מלך בו!!! ובהתגברות שלך אתה יכול לתת לקב"ה כתר מלוכה ולהמליך אותו פה!!! ולא יאומן כי יסופר!!!! בחור שנמצא כעת בשפל המדרגה מתחבר עם כל הלב למסר המרומם הזה וזה נותן לו כח להתגבר!!!! **בחחחחחיים לא חלמתי שזה יכול לעבוד!!!!**

בשכל הישר שלי הבנתי שכשיש לך עסק עם בחור ששרוי בשאל תחתית... הרי הדבר האחרון שמעניין אותו כעת זה הרבש"ע... הוא עכשיו עסוק רק במילוי הסיפוקים והיצרים... ואם אני רוצה לעצור אותו אני חייב לספק לו פיתוי אחר במקום... ומה התברר?? **שלא!!!**

הבחור הזה... כמה שהוא נמצא כעת בשאל תחתית... סוף סוף הוא בן אדם!!! ולבן אדם יש טבע לתת!!! גבר צריך להיות אבא!!! וברגע שרק חיברתי אותו למקום של נתינה... ברגע שרק נתתי לו להבין שיש רבש"ע שצריך את ההתגברות שלו... ברגע שהוא רק הבין שהוא יכול לתת משהו לרבש"ע... הוא בבת אחת התחבר למקום הכי טהור... הוא פתאום התחיל לבכות בטלפון... בכי טהור של אברהם אבינו... בכי של נתינה... אני רוצה לתת לקב"ה... ואני אתן לו כתר מלוכה...

פתאום קלטתי שהדור שלנו חלש... למה?? כי אנחנו במו ידינו מחלישים אותו!!! אנחנו לא מאפשרים לעצמנו לצאת מהתינוקות... אומרים לדור שלנו כל הזמן תמשיך להיות ילד קטן... תמשיך לחיות בתוך בועה ולחשוב רק על עצמך... תמשיך לחפש בכל מצוה ובכל דבר ערכי מה אתה מרויח מזה... איזה הבטחות ואיזה ישועות או הגרלות... מה הפלא שאנחנו חלשים... מה הפלא שכ"כ קשה לנו להתמודד ולהתגבר...

הגיע הזמן להתחתן עם הקב"ה... להקים איתו משפחה... להבין שאנחנו אשתו של הקב"ה... ואנחנו ממליכים אותו... בלעדנו הוא לא מלך! יש לנו מה לתת לו!!! המשפטים האלו שכתבתי עכשיו... זה!!! זה היה ההבשורה בה"א הידיעה והשלהבת האדירה שר' עזריאל טאובר זיע"א הביא איתו... על המסר העמוק הזה הוא מסר את נפשו... עם השלהבת הזו הוא הצליח להבעיר נשמות... והעיר את התאים הכי רדומים בלבבות של החרדים-- לא דתיים... תמיד ר' עזריאל היה אומר: חילונים צריכים לחזור בתשובה... אבל החרדים?? החרדים צריכים להתגייר!!! **מה הכוונה???** חרדי שנולד חרדי והוא תקוע ביהדות שלו... כתוב עליו נגדו והוא כל הזמן סוחב את עצמו... אז ברוך ה' הוא מצליח לשרוד את היהדות... הוא בא בברית הקידושין עם הקב"ה... הוא מאורס... הוא

וכאן אני רוצה לחדד נקודה מאוד חשובה!! שזה לענ"ד הגילוי והבשורה הגדולה ביותר שקבלתי מהיהודי הקדוש ר' עזריאל... הרי כך:

תמיד ידעתי שאני יכול **לקבל ולקבל ולקבל** מאבא שבשמים...

אבל אף פעם לא ידעתי שאני יכול **לתת לו!!!** אף פעם לא טעמתי את החוויה של **נתינה!!!** ולא סתם נתינה... אלא נתינה לאבא שבשמים!!! **ותנו לך** כתר מלוכה... זו הפעם הראשונה בחיי שגיליתי שאפשר גם **לתת** לקב"ה... ולא רק **לקבל** ממנו... אבא שבשמים ברא מנגנון מתוחכם ועוצמתי שהוא פשוט מאפשר לי הקטן **לתת לו!!!** והוא אומר לי אני צריך אותך!!! אני מחכה לך... ואני תלוי בך... מלך אסור ברהטים...

זה עולם אחר לגמרי!!! זה עולם של ידידות!! זה היבט אחר לגמרי על כל היהדות... ומי שהכיר קצת את התנויירה של ר' עזריאל... כל הנושא שלו היה אברהם **אבינו!!!** הוא כל הזמן דבק בתורת **האבות!!!** תתחיל להיות **אבא!!!** תפסיק להיות **בן!!!** בן כל הזמן עסוק ב**לקבל!!!** כשהוא נהיה אבא... הוא מגלה את העולם הקסום של **הנתינה!!!** וזה אברהם אבינו... אברהם היה הראשון בעולם שגילה את הסוד הכמוס של הבריאה שאבא שבשמים מחפש שותף פטריוט!!! שמוכן לתת לרבש"ע!!! להמליך את הקב"ה ולתת לו כתר מלוכה!!!! עשרים דורות מאדם הראשון ועד אברהם כולם מכעיסים ובאים... מה הכוונה מכעיסים?? לא מבינים את הנקודה!!!! הם יודעים שיש רבש"ע ואפשר להיות בן טוב... נח צדיק תמים מתנהג כמו בן טוב... כמו ילד טוב... עושה כל מה שאבא אומר... לא מפריע... לא מתערב לאבא בעסקים... משתדל לעשות מה שצריך וזהו... **והקב"ה כמעט!!!** אני רוצה שותף!! אני רוצה מישהו שיהיה איתי!!! אני רוצה מישהו שיקח אחריות ויבין שאפשר כביכול **לתת לי!!!** ואז הגיע אברהם **אבינו!!!** אברהם אבינו עומד בעשרה ניסיונות... ממקום של **נתינה!!!** לא ממקום של כניעה... אלא ממקום של נתינה!!! אני נותן לקב"ה כתר מלוכה!! אני ממליך אותו בזה שאני מקבל אותו!!!

כשמבינים את הגישה החדשה הזו... כל הראש מתהפך במאה שמונים מעלות!!! עד היום ידעתי הייתי בתוך בועה... כמו אפרוח בתוך ביצה... רק אני קיים... כל הזמן אני מסתכל ימינה ושמאלה לבדוק שיש לי הכל... וברגע שחסר משהו אוי אוי... מיד אני מתחיל לבכות ולהתפלל וב"ה גם מקבל מה שאני רוצה... איזה יופי... אבל פתאום גדלתי בשנה... והבנתי שיש עוד משהו... הרבה הרבה יותר גדול... אני יכול לתת לקב"ה... מה לתת לו?? לעשות אותו מלך!!! איך?? בזה שאני מקבל אותו!!! איפה?? איפה שיש הסתרת פנים... שם כביכול הקב"ה עדיין לא נמצא... ולמה הוא לא נמצא?? כדי לאפשר לי ולזכות אותי להמליך אותו שם!!! ויגידו באיים צדקן--ויתנו לך כתר מלוכה!!!!

ואני מוכרח לומר שהפתעה הכי גדולה חיכתה לי דווקא בקרב הצעירים שמתמודדים עם הניסיונות הכי שפלים... ויוצא לי מידי פעם לנהל שיחות עם